

Tidl. fransk premierminister skriver om at 'tømme Europas banker'; nævner FDR's Glass-Steagall for finansiel stabilitet

Michel Rocard, Frankrigs socialistiske premierminister 1988-1991, publicerede i dag en artikel med titlen »At tømme Europas banker«, hvor han lovpriste virkningerne af den originale Glass/Steagall-lov fra 1933 og antyder, at en sådan lovgivning behøves nu.

Rocard bemærker, at EU-kommissionens plan for en bankreform, som blev udgivet i sidste måned, er særdeles mangelfuld i forhold til de anbefalinger, som EU's Ekspertgruppe på højt niveau kom med i 2012, og som »inkluderede en uigennemtrængelig mur mellem bankers spekulative handelsafdelinger og deres handels- og kommercielle bankaktiviteter.«

Rocard fortsætter, »I 1929 udløste en krise blandt spekulative kapitalister dårligt udtænkte og overdrevne reaktioner, som førte til en dyb og langvarig depression. Mindre end fire år senere vedtog den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts nyligt valgte regering Glass/Steagall-loven, som forbød kommercielle banker at handle med værdipapirer med kundernes bankindeståender.

»Ved at forbyde investeringsbanker at have indskyderkonti, hjalp Glass-Steagall med at støtte mere end et halvt århundredes finansielle stabilitet efter Anden Verdenskrig. Dette – sammen med guld-udvekslingsstandarder, som sikrede, at kredit ikke overskred økonomiens produktive kapacitet – bidrog

til at opretholde global økonomisk vækst.

»Alt forandrede sig i 1971, da den amerikanske præsident Richard Nixon ... ophævede dollarens direkte konvertibilitet til guld. Den heraf følgende vekselkurs, rente og råvareprisernes ustabilitet eksisterer den dag i dag ...

»Eurozonens medlemslande burde aldrig mere blive udsat for sådanne omkostninger« som de har været i kølvandet af 2008-krisen.

Rocards artikel var udlagt på project-syndicate.org siden.

LaRouche advarer atter om Det britiske Imperiums balancekunst på randen af atomkrig mod Rusland

25. feb. 2014 – »De burde virkelig ikke gennemtvinge det«, advarede Lyndon LaRouche i dag, da han talte om dem i London og Washington, som fører en kampagne for at bruge deres igangværende nazistiske kup i Ukraine til at lægge pres på Rusland. Det britiske Imperium ønsker at bruge Ukraine til at udløse en atomkrig, forklarede LaRouche, og den russiske præsident Putin er ikke dum. Han kender deres spil og ved, at de forsøger at opstille fælder for Rusland.

Daily Telegraphs medredaktør Jeremy Warner, f.eks., skrev i går, at Rusland kunne blive den næste på huggeblokken. »Først Ukraine, dernæst Rusland; Ukraine er blot et spejlbillede af Ruslands egen, korrupte form for halvtotalitær

gangsterkapitalisme.« Med grublerier som »vi ved ikke, hvordan hr. Putin vil reagere«, hånede Warner: »Hvis Ruslands indflydelsessfære ikke forsvares i Ukraine, kan det kun være et spørgsmål om tid, før ulvene står foran hr. Putins dør ... Ukraine må vælge, og hvis det vælger 'forkert', bliver der konsekvenser. En militærintervention eller en deling af Ukraine kan ikke udelukkes.«

Køligere hoveder på begge sider Atlanten er imidlertid ikke så blodtørstige. For tre uger siden sagde den London-forbundne Henry Kissinger til CNN's Fareed Zakaria, at det *ikke* ville være en god idé at skubbe Rusland helt ud på kanten. Forespurgt, om Putin anså udviklingen i Ukraine som »en måde at inddæmme Rusland på«, svarede Kissinger: »Jeg tror, at han tror, dette er en generalprøve på, hvad vi kunne tænke os at gøre i Moskva ... Et spørgsmål om regimeskift ... Det er ikke i vores interesse at drive dem ind i en belejret holdning, hvor de føler, at de må vise, hvad de kan.«

Financial Times rapporterer ligeledes i en artikel i dag med titlen »Triumftog udskudt«, at regeringsfolk fra EU har travlt med at ringe til deres russiske modparter for at forsikre dem om, at deres interesser i Ukraine vil blive respekteret.

USA: Seneste advarsel fra Paul Craig Roberts: Konfrontation over Ukraine kunne blive »Afslutningen for

os alle«

24. feb. 2014 – Tidligere assisterende finansminister Paul Craig Roberts er fortsat en af de få offentlige kommentatorer, som anerkender den dødelige fare, som den overhængende konfrontation over Ukraine udgør.

»I 100-året for Første Verdenskrig«, skriver han, »går de vestlige magter atter i søvne direkte ind i en destruktiv konflikt«, med begivenheder, som er i færd med at glide ud af Washingtons kontrol.

»Problemet med Washingtons plan om at vælte den valgte regering i Ukraine og i stedet installere sine håndlangere er dobbelt«, siger Roberts: »De af USA valgte marionetter har mistet kontrollen over protesterne til de væbnede radikale elementer med historiske forbindelser til nazismen, og Rusland anser en EU/NATO-overtagelse af Ukraine for at være en strategisk trussel mod russisk uafhængighed.«

»Washington har overset, at den finansielt set levedygtige del af nutidens Ukraine består af historisk set russiske provinser i den østlige og sydlige del, som den sovjetiske ledelse fusionerede sammen med Ukraine med det formål at fortynde de fascistiske elementer i det vestlige Ukraine, som kæmpede for Adolf Hitler imod Sovjetunionen«, fortsætter han. »Det er disse ultra-nationalistiske elementer med nazistiske rødder, og ikke Washingtons udvalgte marionetter, som nu har magten over den væbnede opstand i det vestlige Ukraine.«

»Hvis den demokratisk valgte ukrainske regering væltes, ville de østlige og sydlige dele genforenes med Rusland. Den vestlige del ville blive udplyndret af vestlige banker og selskaber, og NATO-baserne i Ukraine ville blive målskive for de russiske Iskander-missiler.«

»Det ville være et nederlag for Washington og deres naive, ukrainske tåber at se halvdelen af landet vende tilbage til

Rusland. For at redde ansigt kunne Washington fremprovokere en stor magtkonfrontation, som kunne betyde afslutningen for os alle.«

Det eneste, der bør tilføjes, er, at det sluttelig er London, ikke Washington, som fremprovokerer den atomare konflikt.

Fra London finder vi også en advarsel, som kommer fra en artikel i The Daily Mail med følgende overskrift, som fortæller historien: »Hvorfor et udbrud i Kiev kunne sætte en tsunami i gang, som vil opsluge os alle: Mens Ukraine brænder, kommer en barsk advarsel fra vores mest autoritative historiker med speciale i Østeuropa.« Denne historiker er Mark Almond, som understreger, at den aktuelle krise placerer Storbritannien tættere på en konfrontation med Rusland, end på noget tidspunkt siden Krimkrigen.

Lavrov opfordrer europæere og Kerry til kraftigt at angribe krænkelser af fredagens aftale i Ukraine

23. feb. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ringede til den amerikanske udenrigsminister John Kerry lørdag aften, med følgende indhold i samtalen, annonceret af det russiske udenrigsministerium: »S.V. Lavrov gjorde opmærksom på den kendsgerning, at efter underskrivelsen af aftalen mellem den ukrainske regering og oppositionen den 21. februar, forværredes situationen i landet hastigt pga. oppositionskræfternes manglende evne eller ønske om at overholde de aftaler, som man opnåede med den aktive

deltagelse af Tyskland, Polen og Frankrig. Illegale ekstremistiske grupper nægter at aflevere deres våben og er de facto i færd med at overtage kontrollen over Kiev, som medskyldige til oppositionen, som sidder i den Øverste Rada.

»Den russiske minister mindede udenrigsministeren om det, som var blevet indgående diskuteret under gårsdagens samtale mellem V.V. Putin og B. Obama, i løbet af hvilken Ruslands præsident opfordrede den amerikanske leder til at bruge enhver lejlighed til at stoppe de radikale elementers ulovlige handlinger og få situationen til at vende tilbage til en overholdelse af Forfatningen.«

Ifølge det russiske udenrigsministerium bekræftede Kerry sin støtte til aftalen den 21. februar og »lovede omgående at bruge de midler, som stod til Washingtons rådighed, for at influere oppositionen.«

I lørdags, selv inden rækkevidden af det politiske omslag i Kiev blev åbenbart, ringede Lavrov også særskilt til udenrigsministrene Steinmeier, Sikorski og Fabius fra de tre EU-medlemslande, som mæglede om fredagen, for at udtrykke »sin meget alvorlige bekymring over den manglende evne hos dem, som underskrev aftalen i Kiev den 21. februar, til at overholde den. Oppositionen har ikke alene ikke opfyldt ét eneste af forpligtelserne, men fremkommer allerede med nye krav, idet de følger bevæbnede ekstremisters og bøllers lederskab, hvis handlinger er en direkte trussel mod Ukraines suverænitæt og den forfatningsmæssige ordning.«

Lavrov »opfordrede indtrængende Tyskland, Polen og Frankrig, som de lande, der aktivt promoverede og bevidnede aftalen af 21. februar, til at bruge deres indflydelse på oppositionen for at opnå aftalens hastige gennemførelse og tøjle de bøller, som er løbet løbsk. Det er på tide at holde op med at narre verdensoffentligheden ved at lade som om, Maidan af i dag repræsenterer det ukrainske folks interesser.«

Her sagde den officielle russiske meddelelse også, at de tre europæiske udenrigsministre »delte Ruslands bekymring«, erkendte, at oppositionen ikke havde overholdt sin del af aftalen og lovede at »tage yderlige skridt« til at få aftalen gennemført.

FN's Sikkerhedsråd vedtager resolution for forøget adgang for nødhjælpsorganisationer i Syrien

23. feb. 2014 – FN's Sikkerhedsråd vedtog lørdag en resolution, som krævede forøget adgang til Syrien for FN-nødhjælpsorganisationer. Resolutionen, som blev enstemmigt vedtaget af de 15 medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, kræver, at »alle parter, især de syriske myndigheder, omgående tillader hurtig, sikker og uhindret adgang for nødhjælp fra FN's nødhjælpsorganisationer og de samarbejdspartnere, der skal gennemføre det, inklusive adgang igennem linjer, hvor der er konflikt, og over grænser«, iflg. en erklæring fra FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen kræver også en standsning af volden i Syrien, at alle parter indstiller angreb på civile, fordømmer de udbredte krænkelser af menneskerettigheder – denne bestemmelse synes primært at være møntet på regeringen – og kræver, at alle parter ophæver belejringen af beboede områder, inklusive Damaskus, Damaskus' opland, Homs og Aleppo.

Alt imens resolutionsteksten endnu ikke er tilgængelig, synes den ikke at indeholde nogen specifikation af konsekvenserne, hvis det syriske regime ikke overholder betingelserne.

Talsmand for det russiske udenrigsministerium Alexander Lukashevich sagde i dag, at resolutionen sikrer, at FN's humanitære principper vil blive fulgt under leveringen af humanitær hjælp. »Dette har vi insisteret på under udarbejdelse af teksten«, sagde han iflg. Itar-Tass. »Resolutionen kræver også, at der kommer humanitær hjælp igennem konfrontationslinjer og over grænser til nabolande. Dette betyder, at Syriens suverænitet bør respekteres, og at regeringens synspunkt bør imødegås.«

Vitali Churkin, Ruslands ambassadør til FN, sagde efter afstemningen, at resolutionen var afbalanceret og tog højde for de bekymringer, som Rusland har givet udtryk for. Han sagde, at han håbede, den syriske regering snart ville gå med i kampen for at bekæmpe terrorisme. »Vi understreger behovet for, at alle parterne i Syrien skal påtage sig ansvar for at udrydde terrorisme i Syrien«, sagde han. Rusland havde afvist tidligere resolutionsudkast med den begrundelse, at ved at kræve, at konvojer med humanitærhjælp fik adgang uden den syriske regerings tilladelse, gav det faktisk en undskyldning for militære aktioner.

LaRouche udsender erklæring over radio, som går i luften over Washington, D.C.

Nedenstående tekst er en erklæring over radio, der skal gå i luften over Washington, D.C.s mediemarked i ugen for nedtælling, 24.-28. februar. Erklæringen vil blive udsendt 20 gange på en betydningsfuld radiokanal.

»Mit navn er Lyndon LaRouche, og jeg er bekymret over den

krise, vi står overfor. Vi har to kriser. Vi har en krise, som skyldes det interne sammenbrud af den amerikanske økonomi og de lidelser, som dette vil betyde. På den anden side befinder vi os på randen af en meget stor krig, en termonuklear krig, som, hvis den finder sted, kunne betyde udslettelsen af den menneskelige art, eller noget tilnærmelsesvis tilsvarende. Vi må fjerne præsident Barack Obama, for så længe, han sidder ved magten, og så længe, han udøver diktatorisk magt, tillader han ikke, at Kongressen vedtager love; han skaber dem selv. Han er en diktator. Vi må have ham fjernet fra embedet. Jeg er overbevist om, at hvis vi fjerner Obama fra embedet, vil vi se, at vi ikke får en termonuklear krig.«

Speaker:

Den amerikanske Kongres må stille Obama for en rigsret nu!

Denne annonce er betalt af Lyndon LaRouche Political Action Committee, www.larouchepac.com, og er ikke autoriseret af nogen kandidat eller noget kandidatudvalg.

EU Online-avis rapporterer om Putins forpligtelse til at beskytte Krim

Eutimes.net-websiden havde en artiklen den 22. februar med titlen »Ruslands krigstrussel over Ukraine forbløffer Obamaregimet.« Alt imens den specifikke rapport i artiklen ikke er blevet bekræftet, så gør de aktuelle forhold i Ukraine, især i den østlige del, rapporten troværdig, efter Lyndon LaRouches vurdering.

Dette nyhedsmedie har tidligere rapporteret om erklæringer fra ledere af den autonome republik Krim, som indikerede, at de ville søge russisk beskyttelse, hvis den neo-nazistiske opposition skulle tage magten i Kiev, hvilket den nu har gjort.

Den relevante rapport på eutimes.net lyder som følger:

»En ny rapport fra udenrigsministeriet (MoFa) vedrørende den igangværende krise i Ukraine siger, at den amerikanske præsident Barack Obama var 'forbløffet' i går, efter at præsident Putin i en telefonsamtale advarede ham om, at Rusland var parat til at sende flere end 250.000 tungt bevæbnede tropper ind i Krim for at beskytte borgernes suverænitet mod yderligere aggression fra USA og EU.«

Artiklen siger også, at MoFa-rapporten (som p.t. ikke er på dens hjemmeside) siger, at Obama og EU har allieret sig med fascisterne fra Right Sector og Svobodapartiet. Denne vurdering er absolut korrekt.

Saudi Arabien planlægger at udvide stedfortræderkrige mod Syrien

Det libanesiske dagblad, *Al Akhbar*, citerede en saudisk kilde, da de i dag rapporterede, at Saudi Arabien i øjeblikket har drøftelser med Pakistan om leveringen af antiluftskyts og antitank-raketter til syriske oprørere i et forsøg på at tippe balancen i krigen for at vælte præsident Bashar al-Assad af Syrien.

Pakistan fremstiller sin egen version af kinesiske antiluftskytsmissiler, som affyres fra skulderen, kendt som Anza, og antitank-raketter, hvilke begge Riyadh prøver på at skaffe til oprørerne, sagde kilden, som, bemærker *Al Akhbar*, er tæt på de saudiske beslutningstagere. *Al Akhbar* pegede også på Pakistans generalstabschef for hæren, gen. Raheel Sharifs besøg i Riyadh tidligere på måneden, hvor han mødte Kronprins Salman bin Abdul Aziz. I sidste uge stod Prins Salman selv i spidsen for en stor delegation til Pakistan kort tid efter, at Saudi Arabiens chefdiplomat, Prins Saud al-Faisal, besøgte kongedømmets hovedallierede.

Den 22. februar rapporterede *Wall Street Journal*, idet de citerede vestlige og arabiske diplomater, så vel som kilder i den udenlandsk støttede syriske opposition, om en forøget strøm af våben til de syriske terrorister fra Riyadh. Saudi Arabien har for første gang tilbudt at give oppositionen kinesiske mandsbårne luftforsvarssystemer, eller Manpads, og antitank styrede missiler fra Rusland, sagde avisen. En vestlig diplomat med kendskab til våbenleverancerne sagde til avisen, at nyt udstyr er umiddelbart på vej.

Den 19. februar, under Storbritanniens Charles af Arabiens besøg i Riyadh, indgik det britiske forsvarsfirma BAE Systems yderligere en aftale om prisen på 72 Eurofighter Typhoon jetfly, som det sælger til Saudi Arabien efter flere års forhandlinger.

Oversvømmet af saudiske penge rekrutterer Jihadister i Syrien børn

En nylig bølge af online-videoer på Jihadistiske medier viser, at syriske børn og teenagere gennemgår bevæbnet jihad-træning. En video, der var udlagt på en jihad-webside, viser et fireårigt barn, der bliver undervist i at affyre et AK47 stormgevær af udenlandske kæmpere fra den Islamiske Stat Irak og Levanten, almindeligvis kendt som ISIS, og som er tilknyttet al-Qaeda. På en video siger et barn, at han er født

i Uzbekistan og forklarer, at han har fået det samme navn som ISIS-lederen Abu Bakr al-Baghdadi. De jihandi-krigere, som er omkring ham, synes at komme fra Golflandene, at dømme fra deres accent.

Denne udvikling er en direkte konsekvens af en øget tilstrømning af penge fra Saudi Arabien, som nu flyder ind i Syrien for at styrke terroristerne. Vali Nasr, en amerikansk akademiker, medlem af udenrigsministeriets Foreign Affairs Policy Board og en højtstående rådgiver til USA's Særlige Repræsentant for Afghanistan og Pakistan, ambassadør Richard Holbrooke, mellem 2009 og 2011, sagde i en artikel i det pakistanske dagblad *The Express Tribune*: »Hvis du er en jihadkæmper, så er Syrien stedet at være; det er der, alle pengene er i øjeblikket.«

Alt imens al-Qaeda tidligere har gjort børn til mål for indoktrinering og rekruttering i Afghanistan, Mellemøsten og Afrika, synes indsatsen større og mere organiseret i Syrien. »Det stemmer overens med et fornyet fokus på de unge fra al-Qaedas mediefløj, al-Sahab«, siger Steven Stalinsky, adm. direktør i MEMRI (Middle East Media Reseach Institute).

Græsk Tragedie: Lægejournaler viser, nedskæringspolitik er masse mord

22. februar 2014 – En ny undersøgelse, der blev publiceret i det britiske magasin *The Lancet*, har fundet nye beviser på, at de betingelser, der er blevet påtvunget Grækenland, har en morderisk effekt på landets befolkning, med dramatiske, negative virkninger på borgernes helbred, inklusive stigende

forekomster af HIV, tuberkulose, depression og spædbørnsdødelighed.

Se: »Greece's Health Crisis: From Austerity to Denialism«, <http://download.thelancet.com/pdfs/journals/lancet/PIIS0140673613622916.pdf?id=baabvVl8RvwUYgZFo3Aru>

Nedskæringerne inden for sundhedsområdet og en dramatisk stigning i arbejdsløsheden har også efterladt tusinder af mennesker uden sundhedsforsikring. Da der er blevet skåret ned på programmerne til forebyggelse af AIDS, er forekomsten af HIV og tuberkulose hos narkomaner steget drastisk. Selvmord og psykiske helbredsproblemer har en tendens til at blive underrapporteret, så »dette er sandsynligvis kun toppen af isbjerget«, sagde Alexander Kentikelenis fra Cambridge University, undersøgelsens hovedforfatter.

Undersøgelsens resultater blev hovedsageligt baseret på befolkningsundersøgelser og statistikker fra regeringen og andre kilder, inklusive EU-kommissionen. Kentikelenis sagde, at det ville tage år at måle langtidskonsekvenserne for de mennesker, der står tilbage uden regulær adgang til sundhedsydelser, især dem med kroniske tilstande som hjertelidelser. De har observeret en stigning i dødfødte børn på 21 % iflg. tal fra Den Græske Nationale Skole for Befolknings sundhed. Der har været en stigning i børnedødelighed på 43 %, af hvilken en stor del kan tilskrives fejlernæring og mangel på prænatale sundhedstjenester pga. nedskæringer på sundhedsområdet.

»Nogle gravide kvinder har ikke længere adgang til sundhedsydelser, og derfor kan komplikationerne senere i deres graviditet blive mere udtalte«, sagde han. Forskerne fandt også, at børnedødeligheden, som tidligere havde været faldende, foretog et spring opad på mere end 40 % mellem 2008 og 2010. Han sagde, at det sandsynligvis havde forbindelse med, at børnene ikke fik nok at spise og fik færre kontrolbesøg hos lægen, da familier, der er afskåret fra

statslige sundhedsydelser, ikke har råd til privat behandling.

Den velgørende lægeorganisation Doctors of the World bekræftede, at den græske finanskrise har haft en ødelæggende indvirkning på sundhedstilstanden. Som svar herpå har gruppen fordoblet antallet af de programmer, de kører, siden krisens start. »Vi ser folk i tilstande, som jeg aldrig har set i mit liv«, sagde vicedirektøren for Doctors of the World, Nathalie Simmonot, idet hun refererede til patienter, som er dukket op på klinikkerne med manglende kødlunser på kroppen.

Selve Lancet-rapporten peger på, at finansieringen af sundhedsområdet er blevet så kraftigt beskåret, at Grækenland nu bruger mindre på sundhedsområdet, end alle medlemmerne af EU før 2004, (dvs. Frankrig, Tyskland osv.). For eksempel blev budgettet for offentlige hospitaler skåret ned med 26 % mellem 2009 og 2011; i de seneste to år er det blevet skåret endnu mere ned. Budgettet til medicin blev voldsomt beskåret fra 4,7 milliarder euro i 2010 til 2,88 milliarder euro i 2012, og i 2014 beskåret ned til 2 mia. euro.

Sundhedsomkostningerne til psykiske lidelser er blevet brutalt skåret ned. Finansieringen til psykiske lidelser blev beskåret med 20 % mellem 2010 og 2011, og med yderligere 55 % mellem 2011 og 2012, til trods for et stigende antal tilfælde af psykiske lidelser af alle slags. Tilfælde af depression er steget med 250 %; selvmord steg med 45 % mellem 2007 og 2011.

Nedskæring af sprøjtning mod myg har ført til en genopblussen af malaria, som blev udryddet for 40 år siden. Og i rapporten er ikke inkluderet det forøgede dødstal for influenzasæsonen 2013-14, som har kostet flere end 50 menneskeliv, inklusive 19 alene i denne uge.

Putin: Vi vil fortsat øge de russiske væbnede styrkers potentiale

22. februar 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin sagde til et publikum, bestående af militære veteraner i Moskva i går, at alt imens Rusland mener, konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler, så må Rusland være forberedt på at forsvare sig.

»Vi er overbevist om, at internationale problemer og konflikter bør løses med politiske snarere end militære midler«, sagde han. »Det skyldes hovedsageligt denne fremgangsmåde, at det er lykkedes Rusland at stoppe flere tragiske forløb, såsom begivenhederne omkring Den syriske Republik.

Verden i dag er imidlertid fortsat ustabil; området for potentiel konflikt vokser. Under disse betingelser bør vi være årvågne og stadig være klar til at forsvare Rusland og dets borgere, uanset, hvordan situationen måtte udvikle sig. Derfor er de vigtigste nationale sikkerhedsfaktorer, at vores hær og flåde fortsat er kampklare.« Til dette formål »vil vi derfor fortsat øge potentialet i vores væbnede styrker og alle organisationer, der er ansvarlige for landets sikkerhed«, sagde han.

Han bemærkede, at regeringen arbejder for at forbedre militæret inden for alle områder, inklusive at træne kampstyrker, udstyre dem med moderne våben, og sørge for sundhedsydelse og leveforhold. Militærets officerer, sagde han, er »sjælen i hele vores reform«, og i dag konfronteres de med opgaver »på et nyt niveau.«

Omkring en dag tidligere talte admiral Viktor Chirkov, kommandør over den russiske flåde, om nogle af de nye kapaciteter, som flåden får, ved en begivenhed i anledning af, at man lagde kølen til en ny ubåd i Flådeværftet i St. Petersburg. »Skibe og ubåde udstyret med præcisionsvåben vil være ryggraden i flådens strategiske, ikke-nukleare afskrækkelsesstyrke«, sagde han. »Ubådsstyrkernes kamppotentiale bør

bygges på modernisering af tredjegerations atomubåde med multiple funktioner, og konstruktionen af næste generations ikke-nukleare ubåde.«

Den nye ubåd, som Chirkov refererer til, med navnet *Krasnodar*, er det fjerde fartøj i en ny klasse af ubåde med konventionel energi kaldet Varshavyanka-klassen. Varshavyanka-klasse-ubåde siges at være så snigende, at de har fået tilnavnet »sorte huller i havet« af den amerikanske flåde. Tre af de seks ubåde af Varshavyanka-klassen vil blive udstationeret i Sortehavet, hvor der i øjeblikket kun er en ubåd udstationeret, hvor de vil være med til at styrke den russiske flådes tilstedeværelse i Middelhavet, som Chirkov også tog op i sine bemærkninger.

»Generelt set er Middelhavsgruppens opgave fuldstændig klar: at forpurre enhver trussel mod Ruslands grænser og sikkerhed«, sagde han.

USA: Der skal kun ét kongresmedlem til for at sætte en rigsretssag i gang

I sit interview med LaRouchePAC den 21. februar understregede prof. Francis Boyle fra University of Illinois meget kraftigt, at der kun skulle ét kongresmedlem til for at indlede en impeachment-procedure (rigsretssag) imod Barack Obama. Idet han bemærkede, at republikanerne havde kontrollen over Repræsentanterne Hus, og at de »kan stille Obama for en rigsret i morgen, hvis de vil«, forklarede prof. Boyle:

»Jeg mener, at det eneste, vi behøver, er et modigt kongresmedlem – sandsynligvis en republikaner – som er villig til at stille et Forslag om Impeachment for Kongressen så

snart som muligt – for Repræsentanternes Hus – og få bolden til at rulle. Jeg tror, der er en masse støtte til det, når det først er stillet.«

Prof. Boyle bemærkede, at han har erfaring i disse sager, da han var rådgiver for kongresmedlem Henry Gonzales (D-Tex.), da Gonzales fremlagde en Resolution for Impeachment imod præsident George H.W. Bush. Det eneste, der skal til, er et medlem, understregede Boyle, »og dette medlem kan oven i købet gøre det mundtligt.« Han bemærkede, at der findes en særlig procedure, ved hvilken et medlem kan henvende sig direkte til salen og oplæse paragraffer om impeachment lige på stedet, hvis det er, hvad han/hun ønsker at gøre.

Som kapitel 14 i bind 3 af *Deschlers Præcedenssager i Repræsentanternes Hus* konstaterer, så er procedurer for en rigsretssag blevet indledt ved enten at komme en resolution i kassen til forslag (som er opstillet i salen, -red.), eller ved at anlægge anklager i salen under reglerne for Forfatningsmæssigt Privilegium. Hvis et medlem rejser en sag om Forfatningsmæssigt Privilegium, skal medlemmet stille en resolution, som direkte kræver en rigsretssag, ikke blot en undersøgelse. En sådan privilegeret resolution har præcedens over alle andre dagsordener, og det medlem, som har fremlagt den, har ret til en time til at debattere den.

Herefter kan Huset henvise sagen til den relevante komite, men det er ikke et krav.

Prof. Boyle understreger, at eftersom der er tale om en nødsituation, kunne Huset direkte vedtage en rigsretssag og sende sagen til Senatet for en retssag uden at afholde høringer. Han foreslog tre forhold, der er så klare, at de kunne udgøre anklagepunkter i en rigsretssag uden at behøve høringer. Disse er:

1. Obamas illegale og forfatningsstridige krig imod Libyen uden Kongressens tilladelse;

2. Obamas mord på amerikanske borgere som et overgreb på det Femte Forfatningstillæg, og hans trusler om at myrde flere; og
3. Obamas trussel om krig mod Syrien.

Disse spørgsmål er ganske klare i forhold til Forfatningen, hævdede Boyle, og Huset kunne sætte en ja-eller-nej-afstemning til en rigsretssag på dagsordenen, uden høringer, og dernæst sende sagen til Senatet. Og den overhængende situation taget i betragtning og faren for termonuklear krig pga. Ukraine og Syrien, så er det, hvad prof. Boyle tilråder, at man gør.

New York Post: Obama er Wall Streets præsident

Gårsdagens **New York Post**[1] stiller spørgsmålet, hvorfor Wall Street opfører sig såret pga. Obamaregeringens såkaldte bankreformer, når Obama er deres præsident. Wall Street er virkelig, virkelig utilfreds med den præsident, de hjalp med at give os.

Forfatteren peger på de profitter, som Wall Street har fået ud af deres investering i to demokratiske præsidenter, med begyndelse i sammensværgelsen mod Bill Clinton, som førte til hans ophævelse af Glass-Steagall i 1999. Efter at Glass-Steagall endelig var død, tjente de bunker af penge, så mange, at de i 2007 havde tilstrækkelig tillid til deres evne til at forme reguleringspolitikken til, at de begyndte at omfavne det Demokratiske Partis præsidentielle frontløbere.

Da finansieringen fra Wall Street og lignende strømmede ind til præsidentkampagnen i 2008, stillede Lyndon LaRouche spørgsmålet i en artikel fra maj 2007, **Spørg manden, hvem der**

ejer én[2], »Hvem ejer de førende kandidater, vi skal tage stilling til? Hvad findes der inden i indpakningen, som venter på at springe op, hvis en sådan kandidat skulle indtage Det hvide Hus?« Ifølge en rapport fra 2011 fra Sunlight Foundation's Influence Project, hældte Wall Street flere penge ind i præsident Barack Obama end i nogen anden politiker i løbet af de forudgående 20 år. Ved slutningen af kampagnen i 2008 havde Obama modtaget næsten 15,8 mio. dollars fra Goldman Sachs, Bank of America, JP Morgan Chase, Citigroup, UBS og Morgan Stanley. Desuden blev de reformer, som Wall Street havde klaget over, mest eftertrykkeligt Dodd/Frank-lovens Volcker-regel fra 2010, skrevet under forudsætningen 'ikke skade Wall Street'. Fjendtligheden over for Volcker-reglen er i det store og hele fingeret. Implementeringen af Volcker-reglen var en grund til fejring i 2010, da den blev fremstillet for at forhindre en afstemning i Senatet om et tillæg for at genindføre Glass/Steagall-loven fra 1933.

Dette taget i betragtning håner NY Post idéen om Barack Obama, der revser Wall Street, og hævder, at årsagen til krisen var ophævelsen af Glass-Steagall i 1999.

De skriver, »Da krisen ramte i efteråret 2008, gav Obama Republikanerne skylden – uden så meget som et pip fra bankiererne om absurditeten i denne påstand. Og hvorfor skulle de også det? De havde tjent mange penge på Clintons ophævelse af Glass-Steagall.«

Afslutningsvis siger artiklen, at hvis individerne på Wall Street var helt ærlige [sic], ville de i det mindste påtage sig noget af skylden for at gøre Obama til vores præsident.

(Glass-Steagall)

[1] <http://nypost.com/2014/02/18/dont-cry-for-wall-street/>

[2]

http://www.larouchepub.com/lar/2007/3417man_who_owns_one.html

Hvad er Prins Charles' dagsorden i Saudi Arabien denne gang?

Den britiske Prins Charles er ankommet til Riyadh som del af en firedages rejse til Mellemøsten (17.-20. februar), som inkluderer både Qatar og Saudi Arabien. Det er hans tiende rejse til Saudi Arabien, siden hans første rejse til denne nation i 1986. Det er mindre end et år siden Prins Charles sidst rejste til både det saudiske kongerige og Qatar. Charles' rejse finder sted på et tidspunkt, hvor Saudi Arabien er direkte involveret i promoveringen af terroristaktivitet i Syrien, Irak, Centralasien og Rusland. Storbritannien har længe været protektor for mange islamistiske jihadi-grupper, som finansieres af den kongelige saudiske husholdning.

Se LPAC's BAE-11. september side:
<http://larouchepac.com/bae911>

Charles blev budt velkommen i Riyadh af Prins Mutaib bin Abdullah bin Abdulaziz al-Saud, formand for Nationalgarden og elev af det britiske Royal Sandhurst College, sammen med Prins Muhammad Bin Nawaf, den saudiske ambassadør til Storbritannien, og Sir John Jenkins, Storbritanniens ambassadør til Kongeriget. Det officielle emne for Charles' besøg i Arabien er promoveringen af en dialog mellem religioner.

»I en tid med enorm uro og menneskelige lidelser i Mellemøsten, som måske ses mest tydeligt i Syrien, er der større behov for Prinsens fortalervirksomhed for forståelse mellem religionerne og dialog mellem samfundene end nogen

sinde«, sagde ambassadør Jenkins til medierne.

Huset Sauds dybtgående forhold til det britiske monarki og deres samarbejde om promoveringen af terrorisme for at underminere Iran og Rusland, især, rejser imidlertid spørgsmål mht., hvad den aktuelle rejse egentlig handler om.

USS Donald Cook gør klar til at udføre BMD-patrulje – kunne også sejle til Østersøen

Det ankom for blot en uge siden til Rota, Spanien, men USS Donald Cook gør sig allerede klar til sin første BMD-udstationering en gang i næste måned, ifølge en profil af skibet, udlagt af Stars & Stripes i går. Alt imens en stor del af artiklen vedrører de sociale og logistiske aspekter af flytningen af skibet tværs over Atlanten, talte skibets skipper, kommandør Scott A. Jones, også om dets mission. Donald Cook er det første af fire skibe, som vil være en del af NATO's missilforsvarssystem, sammen med landbaserede installeringer i Polen og Rumænien, samt en radarinstallation i Tyrkiet. Ifølge S&S vil de fire skibes operationelle tempo blive højt, fire måneder med aktiv tjeneste og fire måneder uden, og de vil også udføre opgaver for den 6. amerikanske flåde og NATO, ved siden af missilforsvar.

Jones indikerede også, at skibene muligvis også vil udføre missioner andre steder end i det østlige Middelhav. »Middelhavet vil helt bestemt blive vores primære fokusområde, siden vi herfra har de bedste muligheder for at støtte Europas

ballistiske missilforsvar«, sagde han. »Men der er bestemt muligheder for at sejle op i Atlanten, op til Storbritannien, til det Baltiske Hav (Østersøen).

Hvis Donald Cook eller nogle af hendes søsterskibe sejler ind i det Baltiske Hav, vil Rusland højst sandsynligt sige noget. I august måned 2011 udstedte Dmitri Rogozin, som dengang var Ruslands ambassadør til NATO, en meget spids advarsel om NATO's udvidelse af sit missilforsvar ud over Middelhavet. »Alene kendsgerningen om at udstationere amerikansk, militært missilforsvarsinfrastruktur i de nordlige have er en virkelig provokation med hensyn til processen for nedrustning«, sagde Rogozin iht. en AFP-rapport (Agence France-Presse) fra 8. august, 2011. »Hvorfor er der ingen, der giver garantier for, at en amerikansk flåde, udstyret med Aegis interceptor-systemer, ikke vil blive udstationeret i de nordlige have?« Rogozin tilføjede, at hvis der ikke havde været sådanne planer, ville han have fået »et meget bestemt negativt svar«, men han fik ikke noget klart svar på dette fra NATO.

Afgørende tysk rolle i genoplivelsen af relationer mellem EU og Rusland

I en vurdering af møder den 13.-14. februar, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeyer havde i Moskva med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putin, sagde Alexander Rahr (Tysk Udenrigspolitisk Selskab, Tysk-Russisk Forum) i et interview med Voice of Russia fredag aften, at disse møder har potentialet til at genoplive konstruktive relationer mellem Europa og Rusland og dermed få

en »historisk« dimension. »De tysk-russiske relationer er meget bedre end relationerne mellem EU og Rusland generelt. Tyskland har altid haft et specifikt syn på Rusland og har altid været interesseret i at opbygge pragmatiske, virkelige politiske relationer med Rusland, ulig andre dele af EU, som nu har for mange konflikter med Rusland.«

Steinmeyer, sagde Rahr, var hovedarkitekten bag daværende kansler Schröders russiske politik for ti år siden, han opfandt idéen om partnerskab for modernisering mellem Rusland og Tyskland, og han er nu rejst til Moskva »med en meget interessant pakke ... med nye idéer om, hvordan dette partnerskab for modernisering skal forstærkes. Og et hovedelement i dette partnerskab er samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder mellem tyske og russiske selskaber. Jeg mener, at dette er den måde, hvorpå de tyske og russiske økonomier kunne samarbejde yderligere, ud over de store projekter, som allerede er ved at blive en del af samarbejdet mellem større selskaber i begge lande. Nu kommer de mellemstore virksomheder i spil, og jeg tror, det vil tjene et partnerskab for modernisering på begge sider og også et bedre samarbejde mellem de to lande på det politiske plan.«

Indrømmet, der er stadig mange forhindringer, sagde Rahr, »Men jeg tror, at tyske og russiske diplomater altid har arbejdet godt, når de diskuterede dem og udglattede hjørnerne i overgangen til en form for løsning. Jeg er forsigtigt optimistisk mht., at tysk diplomati kunne blive et redskab til at finde en vej ud af den ukrainske krise.

Tyskland er måske ikke det eneste, men er et af de meget stærke lande i Vesten, der netop offentligt har sagt, at vi ikke kan løse ukrainske problemer uden eller imod russiske interesser.«

»Og nu må Tyskland overbevise andre europæiske lande om, at vi behøver en form for trekantsdialog eller trilaterale samtaler, muligvis forhandlinger, ikke specielt om Ukraine, men om hele

Partnerskabet mod Øst inklusive Rusland. Og det kunne blive begyndelsen til et virkeligt gennemførligt og funktionelt Partnerskab mod Øst, snarere end dette partnerskab, som vi har set før i de seneste fem år, som mere var udarbejdet til at distancere Rusland fra Europa, til at isolere Rusland. Det var mere rettet mod Ukraine og Moldova end mod samarbejde med Rusland. Det må ændres.«

KAMPAGNEAVIS: GLASS-STEAGALL, IKKE EU- FASCISME!

Vi skal have ændret den økonomiske politik, inden vi får en global gentagelse af den fascisme, Europa gennemlevede i 30'erne. Vi må stoppe EU-dikterede nedskæringer, bankunion, bankhjælpepakker i form af bail-out og bail-in og i stedet iværksætte en Glass/Steagall-bankopdeling og et opbygningsprogram for realøkonomien.

Vi skal have en moderne version af den anti-fascistiske politik, som præsident Roosevelt gennemførte i USA, og som formåede at bringe USA ud af depressionen – uden at den amerikanske befolkning måtte ofre deres frihed eller liv.

Schiller Instituttet fremlægger denne moderne version af Roosevelts program i denne kampagneavis som det program, som Schiller Instituttets Venner går til valg på i København og Århus.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: At redde de forenede stater fra udsettelse

13. feb. 2014 – Enhver plan fra [den mislykkede] præsident Barack Obama for at støtte Det britiske Imperium (den nuværende Dronning af Englands) ville nu være en termonuklear udslettelse af global udstrækning af meget af, hvis ikke hele, den menneskelige art. Der er ingen grund til, at en sådan krig skule opstå nu: den eurasiske sektor, inklusive Rusland, har ingen planer i retning af krig, hvis det ikke var, fordi den blev truet af en umiddelbart forestående, global, termonuklear krig. Muligheden bag den tåbelige og vanvittige præsident Barack Obama er, at han nominelt er en amerikansk præsident (en stilling, han i det væsentlige har sikret sig gennem britiske penge fra narkohandel), og mere er en sindssyg abe, i praksis, end nogen andre egenskaber, han har. Hvis USA ikke var underkastet præsident Barack Obamas vanvid, kunne der ikke blive nogen ny krig nu.

Motivet er ikke Obamas; det er det britisk-hollandske imperiums, en institution, som af embedet som monark for Det britiske Imperium, dengang, under Den amerikanske Revolution, blev erklæret for at være en britisk dedikation til skabelsen af et imperium, hvis præmisser er bygget på den eksplicit valgte model for det gamle, Romerske Imperium. Det er den afgørende historiske kendsgerning, for ethvert medlem af den amerikanske Kongres, som rent faktisk ikke har nogen kompetent viden om vor Føderale Republiks historie.

Denne aktuelle præsident har aldrig været andet end en håndlanger for Det britiske Imperium: et fjols, der

tilsyneladende ikke har nogen reel hjerne selv: en person, der dribler meninger fra sit høje sæde mellem de to sider af Det hvide Hus[1], hvor han udstrør sine bebrejdelser af tilbagestående raseri imod alle, som han frygter ikke implicit tilbeder ham.

Det er faktisk en historisk kendsgerning, at de fleste af præsidenterne for vore Forenede Stater indtil dato har været håndlangere, styret af britisk-centrerede finansinteresser, som håndlangere for det tyvagtige Wall Street, som er kontrolleret af Det britiske Imperium: siden perioden for vor Amerikanske Revolution, og Tory-agenter fra den tid, såsom Aaron Burr, en professionel britisk morder, som rent faktisk havde skabt Andrew Jacksons og Van Burens præsidentskaber med penge, der blev kanaliseret igennem de britiske bankinteresser i New York City-området. Præsidenter som Theodore Roosevelt, som fik fordel af mordet på præsident McKinley, og sådanne præsidenter som Woodrow Wilson (som gen-lancerede Ku Klux Klan, større end nogen sinde før), Calvin Coolidge, Herbert Hoover, præsidenterne Bush, og sidst, men værst, Barack Obama.

Vort præsidentembede har i realiteten avlet flere slyngler og deciderede forrædere end alle de ærlige præsidenter tilsammen. Præsident Franklin D. Roosevelt, John Fitzgerald Kennedy og gode præsidenter, (som personer), som Ronald Reagan og Bill Clinton, var de sidste gode præsidenter, som gjorde deres stilling ære. Washington, James Monroe, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og den William McKinley, der blev fortrængt af den onde Theodore Roosevelt, fuldender med en bred pensel skitsen over begyndelsen til vor præsidentielle historie: de andre var britiske håndlangere, som gjorde stor skade på vor Republik, enten gennem deres hensigt, eller gennem ren tåbelighed og ren opportuniste.

Franklin Roosevelt som en af de senere var en strålende helt blandt de helte, som fortjente at besidde præsidentiel status.

De problematiske tilfælde har, hovedsageligt, været to: onde

præsidenter, eller utåleligt tåbelige præsidenter. På det seneste har Familierne Bush og Obama (begyndende med Prescott Bush, som gennem Wall Street havde finansieret installeringen af diktatoren Adolf Hitler), haft det absolut dårligste ry i det tyvende og enogtyvende århundrede: men Obama har så absolut været den hidtil værste – hvis der ellers kommer nogen senere præsidenter.

Læs de samlede, udgivne værker af vor første finansminister Alexander Hamilton, geniet, som præsterede at lægge grunden til overlevelsen af geniet George Washingtons præsidentskab, men som blev myrdet af en britisk spion og professionel morder, den samme Aaron Burr, som havde prakket os præsidenterne Jackson og Van Buren på (og havde ruineret det tidligere fremgangsrige USA under præsident Monroe og det virkelig storslåede geni, præsident John Quincy Adams).

Løsningen på krisen

Der er hovedsageligt adskillige reformtiltag, som omgående må indføres, hvis vi skal vende det aktuelt accelererende, fysisk-økonomiske sammenbrud af den amerikanske økonomi, som nu står foran at styrke ned i en generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise. Heraf kommer den presserende nødvendighed, som nu tilskynder Det britiske Imperium og dets håndlanger, Barack Obama, til et umiddelbart fysisk-økonomisk kollaps. Det britiske Imperiums begær efter en verdenskrig nu finder sit valg af tidspunkt i bevidstheden om en nu umiddelbar, generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise i den transatlantiske økonomi som helhed.

Der er nøjagtig fire økonomiske forholdsregler til økonomiske reformer, der nu umiddelbart kræves for at redde det amerikanske samfund og dets økonomi:

1. Den omgående vedtagelse af præsident Franklin Roosevelts Glass/Steagall-reform: uden nogen ændringer i den

Glass/Steagall-lov, der blev præsenteret under præsident Franklin Roosevelt.

2. Fjernelsen af Wall Streets indflydelse og dets svindelagtige krav om betaling for Wall Streets, og lignende, nominel gæld.

3. En fysisk-økonomisk forpligtelse til en fysisk-økonomisk genrejsning, baseret på en forøgelse af forøgelsen af den fysisk-økonomiske energigennemstrømningstæthed mønstret og anvendt på forøgelsen af både (a) energigennemstrømningstætheden (b) af både energikilderne pr. kvadratcentimeter til både produktion og produktiviteten pr. person af uddannelsen og beskæftigelsen af både den nationale arbejdsstyrke og produktiviteten pr. person og velfærd af den fremtidige arbejdsstyrke (dvs. uddannelse)

4. Den såkaldte »grønne politik« må fjernes, og en tilbagevenden til princippet om fysisk-økonomisk produktivitet, i lighed med Franklin D. Roosevelts ånd, må genoprettes.

Bekræftelsen af denne tilbagevenden til vor amerikanske tradition, udført på denne måde, er det aktuelt eneste til rådighed stående grundlag for den blotte fortsatte eksistens af De forenede Stater.

[1] Med dette billede menes de to sider af Det hvide Hus, der udgøres af hhv. præsidentens private gemakker og det officielle område. I mellem disse to sider er der en basketball-bane (det er der virkelig! –red.)

Lavrov advarer mod anglo-amerikanske planer om at genoplive mulighed for krig i Syrien

Forsøgene fra Obama, sammen med Frankrig og Storbritannien, på at anvende afpresning i FN ved at knytte kampen mod den saudisk-støttede al-Qaeda-terrorisme i Syrien til afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad, afslørede i dag af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov på en pressekonference i Moskva. Idet han meddelte, at Rusland havde »fremlagt vores eget udkast til en resolution om Syrien«, som er »et uafhængigt dokument og ikke et tillæg til det udkast, som Luxembourg, Australien og Jordan har fremlagt«, forkastede Lavrov også »krav om, at bekæmpelse af terrorisme i Syrien kun vil være mulig med præsident Bashar Assads tilbagetræden«, iht. Russia Today.

»En erklæring fra de vestlige partnere, der siger, at terrorisme kun bør standses, efter at Assad går af, betyder, at de ignorerer et grundlæggende og universelt princip – at intet kan retfærdiggøre terrorisme, sagde Lavrov i Moskva. Indtrykket er, at det humanitære spørgsmål nu bruges, som spørgsmålet om kemiske våben blev det for nylig, i et forsøg på at finde en undskyldning for at underminere den politiske proces, overføre skylden på regimet i Damaskus og skabe et påskud for at gå tilbage til det militære scenario for igen at udskifte regimet.«

Der er nu to udkast, der cirkulerer i FN's Sikkerhedsråd, af hvilke ingen formelt er blevet fremlagt, og Russia Today rapporterer, at der er en indsats i gang for at »fabrikere« et dokument, som begge sider kan acceptere. Lavrov kaldte den humanitære katastrofe for »det problem, der haster mest« og

sagde, uden at komme med nogen detaljer, at det amerikansk-støttede udkast ville standse den humanitære hjælp, som Genève II-konferencen i øjeblikket forhandler om, og som de, i begrænset omfang, er ved at nå frem til.

I selve Genève blev der ikke afholdt møder i går mellem den syriske regering og oppositionen, men et trilateralt møde mellem FN/Den arabiske Liga-udsending Brahimi og de russiske og amerikanske repræsentanter, Gennadi Gatilov (Rusland) og Wendy Sherman (USA), fandt sted. Brahimi sagde, at både USA og Rusland udtalte deres fortsatte støtte til, at Genève II-forhandlingerne fortsætter, og at parterne vil forsøge at udvide den humanitære indsats, som var succesfuld, om end begrænset, i Homs, til andre dele af Syrien.

En højtstående efterretningskilde i Washington sagde til EIR, at den gruppe, der går ind for humanitær intervention (R2P), i regeringen (Susan Rice, Samantha Power o.a.), satser på en militær intervention, så snart forhandlingerne i Genève, som de i realiteten ikke støtter, slår fejl. I øjeblikket er generalstabschefernes formand, gen. Dempseys synspunkt den dominerende, sagde kilden, men hvis forhandlingerne bryder sammen, vil Obama med størst sandsynlighed tage skridt til en militæraktion for at fjerne Assad.

Sammen med Hollande gør Obama fremstød for konfrontation med Rusland

Under sin fælles pressekonference med den franske præsident Francois Hollande kastede den amerikanske præsident Barack Obama sig ud i en krigsopildnende svada imod Rusland over

Syrien – idet han faktisk indrømmede sin egen politiks fiasko, men gav Vladimir Putin skylden for det.

»Syrien må leve op til sine forpligtelser, og Rusland har et ansvar for at sikre, at Syrien efterkommer dem«, sagde Obama i sin indledende erklæring på pressekonferencen. Da spørgsmålet blev stillet under spørgetiden, forklarede Obama dette nærmere, idet han rasede, at »det syriske regime grundlæggende set sulter tusindvis af syrere i Homs og andetsteds«, og at »selve den syriske stat er ved at smuldre.«

Og, fortsatte Obama,

»Vi vil fortsat forpligte os til ikke blot at lægge pres på Assad-regimet, men også til at få lande som Rusland og Iran til at anerkende, at det ikke er i nogens interesse at se den fortsatte blodsudgydelse og det fortsatte sammenbrud, der finder sted i det land.«

Med henvisning til forsøg på at få en FN-resolution, fortsatte Obama:

»Der er stor enighed om denne resolution blandt de fleste i Sikkerhedsrådet. Rusland holder stand. Og udenrigsminister Kerry og andre har givet et meget direkte budskab til russerne om, at de ikke kan sige, at de er bekymret for det syriske folks velfærd, når de sulter civile, og at det ikke kun er syrerne, der har skylden, men også russerne, hvis de blokerer for denne form for resolution.«

Obama gentog, at han forbeholder sig ret til at anvende militærmagt i Syrien og påpegede, med hensyn til kemiske våben, »I partnerskab med Frankrig sagde vi, at vi var parat til at handle, hvis ikke Syrien handlede.«

Rusland: Resolution om Syrien i FN's Sikkerhedsråd en undskyldning for »militæraktion«

På en pressekonference i Genève på sidelinjen af det andet

møde i Genève-II forhandlingerne havde den syriske udenrigsminister Walid Muallem og den russiske viceudenrigsminister Gennady Gatilov en længere drøftelse om forhandlingerne, efterfulgt af en pressekonference, der inkluderede spørgsmål om striden i FN's Sikkerhedsråd om en amerikansk/britisk-støttet resolution om Syrien.

Gatilov gentog tidligere erklæringer fra udenrigsminister Sergei Lavrov, idet han sagde, at »hele meningen og formålet med resolutionen er at skabe grundlaget for en fremtidig militæraktion mod den syriske regering, hvis nogle krav, som den indeholder, ikke imødekommes.«

Ifølge det russiske nyhedsagentur, RIA, tilføjede Gatilov, »Resolutionen er ikke acceptabel for os i den form, som nu forberedes, og vi vil naturligvis ikke lade den gå igennem.«

På pressekonferencen med Muallem nævnte Gatilov også, at Rusland og Kina er i færd med at udfærdige et udkast til en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som vil omhandle terrorisme i Syrien.

Striden i FN mellem USA/UK/Frankrig-blokken, som støtter de syriske oprørere, og Rusland, som konstant gør fremstød for en forhandlet løsning, der gør en ende på kampene, er en parallel til de bitre, men stadig igangværende forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionen i Genève.

Den 12. februar i Genève fremlagde begge parter dokumenter om deres holdning. Oppositionens erklæring – som Reuters, som hævder at have modtaget en kopi, rapporterer om – skulle angiveligt skitsere en overgangsregering med »fuld« eksekutiv magt, som vil overvåge den humanitære fødevarehjælp til de civile, som er under belejring. Udenrigsminister Muallem afviste oppositionens forslag som blot en »erklæring« og ikke et »officielt dokument til diskussion«. Muallem anklagede også oppositionen for at nægte at indrømme selv eksistensen af terrorisme i Syrien og støttede kraftigt behovet for en

russisk-kinesisk FN-resolution.

Pushkov: Obama »besat« af idéen om at vælte Assad

Obamas erklæring tirsdag om, at han »forbeholder sig ret« til at angribe Syrien, nu på et humanitært grundlag, indikerer for et ledende parlamentsmedlem i Rusland, at han stadig nærer visioner om at vælte Assad-regeringen i Damaskus. Alexei Pushkov, formanden for den statslige Dumas komite for internationale anliggender, sagde på Twitter onsdag, at »Obama sagde, at USA forbeholder sig ret til at udføre en militæraktion i Syrien. Da de er besat af idéen om at vælte Assad, har USA ikke ændret standpunkt mht. en militær invasion.«

Indonesien siger »Nej til det fri marked – for at beskytte sit folk«

11. feb. 2014 – Indonesiens parlament har vedtaget en lov om nationens første handelslov, som gør det muligt for regeringen at begrænse eksport og import, beskytte lokale industrier og sikre opfyldelsen af lokal efterspørgsel, iflg. Bloomberg. Loven blev vedtaget i en plenarforsamling i dag, iflg. Pramono Anung, parlamentets formandssuppleant.

»Denne lov understreger Indonesiens holdning om ikke at adoptere et frit marked«, sagde vicehandelsminister Bayu Krisnamurthi efter loven var vedtaget. »Regeringen har fået retten til at gribe ind for at beskytte sit folk.«

Tidligere på året trådte en række love i kraft, som kræver, at

mineselskaber begynder at forarbejde deres malm i Indonesien for således at udvide produktionsgrundlaget og skabe lokale industrijobs, på trods af vrede hyl og trods fra de internationale minekarteller og de bankierer, der har kontrollen.

Kun Kina, Indien og USA har en befolkning, der er større end Indonesiens, og der er intet andet land, der har en større muslimsk befolkning.

Den russiske ambassadør til NATO: Diskussionerne om BMD er udtømt; med mindre USA og NATO leverer garantier

I en genfremsættelse på det rette tidspunkt af en mangeårig russisk politik om det NATO-amerikanske Anti-Ballistiske Missilforsvarssystem, som er i færd med at blive opstillet for at inddæmme Rusland og gennemtvinge dets strategiske kapitulation over for det britiske monarkis politik, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, til Russia 24 Tv-kanal i går:

»Vi kan gå i ring, indkalde møder; men hvis det ikke lykkes os at løse det fundamentale spørgsmål om at fremkomme med pålidelige legale garantier om, at USA's og NATO's missilsystem ikke er rettet mod russiske styrker til atomafskrækkelse, kan vi ikke forvente fremskridt« i ABM-diskussionen.

RIA Novosti rapporterede, at Grushko tilføjede: »Hvis vore partnere

ikke er rede til at give os denne information, så har vi ingen chancer for at nå frem til en aftale. Jeg ser ingen mulighed for dette.« Både nuværende præsident Vladimir Putin og daværende præsident Dmitri Medvedev har i vendinger, der ikke kan misforstås, erklæret, at den ensidige opstilling af USA-NATO AMB er strategisk uacceptabelt for Rusland, og at de *vil* tage de nødvendige modforholdsregler, før systemet er fuldt operationelt.

Ruslands gen. Ivashov:

»Jeg formoder, at Udenrigsministeriet forstår, vi er i krig«

I et interview publiceret 10. februar af km.ru, udstedte gen. Leonid Ivashov, den tidl. chef for udenrigsrelationer i det russiske Forsvarsministerium og nuværende præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, en skarp advarsel om karakteren af den strategiske krise, der er under udfoldelse i Ukraine:

»De [embedsmænd fra Den europæiske Union og den amerikanske udenrigsminister John Kerry] har tilsyneladende fuldt ud forpligtet sig, og er fortsat forpligtet, til et dybtgående og grundigt studie af Dr. Goebbels' doktrin ... De fremlægger alting baglæns i forhold til virkeligheden. Det er en af de opskrifter, som nazi-propagandaen anvendte med størst held: ... De anklager den part, der forsvarer sig, for aggression. Det, vi ser i Ukraine og i Syrien, er et vestligt projekt, en ny slags krig: begge steder ser man en tydelig anti-russisk fremgangsmåde, og som det er almindelig kendt, så begynder

krige i dag med psykologisk krigsførelse og informationskrigsførelse ... «

»Jeg formoder, at Udenrigsministeriet forstår, at vi er i krig, og at krige har deres egne love ... Efter informationskrigen forbereder de en krig til lands og til vands i Ukraine. Kerry og Obama opmuntrer i Kiev til det, de undertrykker hårdt i deres land. Europæiske ledere bryder uautoriserede demonstrationer med brandslanger og kaster demonstranter i fængsel, hvorimod de i Ukraines tilfælde gør det stik modsatte, og oven i købet truer Rusland. Logisk set er dette en del af en informationskrig.«

»Husk på, at, under dække af informationshurlumhejet, er amerikanske skibe ved at sejle ind i Sortehavet, dvs. nær Ukraine. De sender marinesoldater, og de er også begyndt at udstationere flere tanks i Europa ... Efter informationskrigen forbereder de en operation til lands og til vands. Muligvis også i luften.«

»Scenariet kunne være det følgende: driv Ukraine frem til et sammenbrudspunkt, skyd hele skylden på Janukovitj og Rusland, for derefter at sige, at NATO simpelt hen ikke bare kan se på, og så sende sine tropper ind for at genoprette orden. Dernæst vil en overgangsregering blive dannet, som det skete i Irak og Kosova, og NATO ville overtage kontrollen over det hele. Den historiske erfaring viser, at vi før har gennemlevet lignende situationer. Men før dette, bliver de nødt til at retfærdiggøre aggressionen med informationskrig ... «

»De har ikke engang lært [oppositionslederne] Klitchko, Yetsenyuk og Tyahnybok at køre en effektiv regering. Hovedsagen er, at de tager magten og ødelægger den ukrainske stat.«

Gen. Ivashov har været en aktiv deltager i Ruslands i stigende grad indflydelsesrige Izborsk Clubs gruppe af intellektuelle og er medforfatter af dens hvidbog om militærstrategi fra

begyndelsen af 2013.

(Se artiklen »U.S. Moves toward Nuclear First Strike Capability« af Carl Osgood og Rachel Douglas, EIR, 15. marts 2013,

http://www.larouche.org/other/2013/4011nuke_first_strike.html.)

Helga Zepp-LaRouche: Hvor ender det i Ukraine? Kup, borgerkrig – Tredje Verdenskrig?

Hvis søvngængerne og vore ligegyldige medborgere ville vågne op, ville de have en enestående lejlighed til at opleve live, hvordan forhistorien til Tredje Verdenskrig udspilles for øjnene af os. De ville – på en måde, der var mere spændende end i nogen krimi – kunne følge med i, hvordan det godtroende publikum får serveret den officielle version af begivenhederne gennem politik og medierne, og hvordan den betydeligt større del af begivenhederne i virkeligheden befinder sig under toppen af isbjerget, skjult under vandet, og som handler om hemmelige agenter, diplomaters og alle former for gangsters aktiviteter.

I løbet af de seneste dage har et lydbånd, der blev udlagt på YouTube på Nettet, og på hvilket man kunne høre et godt fire minutter langt uddrag af en telefonsamtale mellem den amerikanske viceudenrigsminister Victoria Nuland og den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, tilladt os at få et indblik i denne snavsede bagside af politik. Der kan man

høre, hvordan fru Nuland giver anvisninger på, hvordan den ukrainske oppositionspolitiker Yatsenyuk hurtigt skal gøres til ny regeringschef og den af EU og Merkel favoriserede Klitschko skal sparkes ud, og hvordan det hele skal »limes sammen« ved hjælp af FN. Med ordene, »Fuck the EU«, understregede fru Nuland sin faste beslutning om at gennemtvinge sin plan hen over hovedet på EU. Nogen, måske den russiske efterretningstjeneste, måske en ny »whistleblower« i NSA, har offentliggjort uddraget af samtalen.

Hvis der var behov for endnu et bevis, så foreligger det nu, nemlig beviset for Obamaregeringens direkte styring af kupforsøget mod Janukovitj's retmæssigt valgte regering, en operation, som diverse amerikanske regeringer i de forgangne ca. 23. år har investeret mellem 20 og 30 mia. dollars i, og som der i øjeblikket, iflg. Sergei Glazyevs skøn, bruges ca. 20 mio. om ugen på – bl.a. til bevæbning af gadekæmperne – og som i øjeblikket kulminerer i et igangværende kup fra et helt spektrum af nazi-organisationer. Understøttelsen af op til 10.000 nazister, hooligans og terroristiske elementer, der er parat til vold, og deres aktiviteter i hele landet ud over Kiev, har ført til splittelse og til begyndelsen af en borgerkrig, hvis forprogrammerede eskalering skal provokere Ruslands snarlige indgriben og dermed selv levere påskuddet til en styrkeprøve med Rusland. Hvis man fortsætter ud ad denne vej til Helvede, kunne vi om nogle uger eller måneder ende i en tredje, nuklear verdenskrig – en krig, som efter al sandsynlighed ingen ville overleve.

Vil Rusland blot se til?

Kan og vil Rusland blot se til, mens denne borgerkrig spreder sig til Ruslands grænser og spilder over i Rusland, en tanke, som Financial Times udbredte den 2. februar? Som det, på det anglo-amerikanske særforhold baserede Britiske Imperiums drejebog om at styrte alle regeringer, der sætter sig til modværge, gennem en politik for regimeskifte, sluttelig også vil blive brugt på Rusland? Det vil Rusland med en

sandsynlighed, der grænser til vished, ikke.

Putins rådgiver Sergei Glazyev, som er ansvarlig for Ruslands relationer til Ukraine, kommenterede kupforsøget, som atter er blevet bevist gennem Nuland-optagelsen, som en eklatant overtrædelse af det såkaldte Budapest-memorandum fra 1994, der blev underskrevet i forbindelse med, at Ukraine opgav det sovjetiske atomvåbenarsenal, og i hvilket USA og Rusland forpligtede sig til i fællesskab at være garant for Ukraines sikkerhed og suverænitet. Ifølge denne aftale er Rusland endda forpligtet til at gribe ind i en situation som denne. USA's indblanding udgør derimod en klar overtrædelse af denne aftale.

Det aserbajdsjanske nyhedsagentur abc rapporterer, at Verkhovna Rada, det øverste råd, i den autonome republik Krim allerede den 19. februar kunne vedtage en lovpakke, som ville sætte republikken i stand til at bryde ud af Ukraine og tilslutte sig Rusland. Vladimir Klitschnykov, et parlamentsmedlem, har allerede forberedt en appel til den russiske præsident og den russiske Duma om at blive garanter for ukrænkeligheden af Krims status og borgernes rettighed og frihed. Klitschnykov begrundede dette skridt med den fare, som de ekstreme nationalistes magt i Kiev udgør. En anden af appellens initiatorer, Sergei Zekov, betonedede den russiske nationalitet, kultur og det russiske sprog i den autonome republik, hvor repræsentanter fra mange folkeslag ganske vist lever fredeligt sammen, men som kun kan blive beskyttet af den russiske føderation.

Budapest-memorandaets bindende gyldighed og Krim-parlamentets kommende appel understreger, at en russisk intervention i Ukraine absolut har et retsligt grundlag. At den alligevel ville blive benyttet som påskud til en termonuklear styrkeprøve eller noget værre af de samme kræfter, som lancerer kuppet i Ukraine, er en del af scenariet.

Kontinuitet i politikken

Politikken for Ruslands systematiske inddæmning gennem NATO's og EU's udvidelse mod Øst, såvel som gennem regimeskifte, har således udgjort en kontinuitet siden Sovjetunionens opløsning. Margaret Thatcher og George Bush sen. blev dengang enige om den neo-konservative doktrin, som går ud på at regere verden som et imperium på grundlag af det særlige, anglo-amerikanske forhold. Med undtagelse af Clinton-regeringens otte år er USA siden blevet regeret af marionetregeringer under dette Britiske Imperium: først Bush senior, så otte år med George W. Bush junior og sluttelig fem år med Obama.

Victoria Nuland står eksemplarisk for denne politiks kontinuitet, hun er gift med Robert Kagan, en af grundlæggerne af tænketanken »Project for the New American Century« og dermed de neokonservatives imperiale ideologi; han var bl.a. en af propagandisterne for Irakkrigen. Nuland selv var viceudenrigspolitisk rådgiver til Dick Cheney, fra 2005-2008 var hun amerikansk ambassadør til NATO og talsmand for udenrigsministeriet under Obamaregeringen. Hendes rolle i mørklægningen af Benghazi-skandalen, hvor det bl.a. drejede sig om våbenleverancer til al-Qaeda i Syrien, undersøges for tiden.

Det er på allerhøjeste tid, at søvngængerne og de ligegyldige blandt vore medborgere benytter det uventede indblik i denne imperiale politiks virkelighed, som samtalen mellem fru Nuland og ambassadør Pyatt har forskaffet os, til at vågne op og erkende sandheden bag propagandaen. Under et arrangement fra World Affairs Council for nylig i Washington over temaet »Hvor er Ukraine på vej hen?« gav de tidl. amerikanske ambassadører John Herbst og William Courtney, såvel som vicepræsidenten for National Endowment for Democracy (NED), Nadia Diuk, så utrolige løgnehistorier til bedste, at man må formode, at de normalt rejser rundt på Baron von Münchhausens kanonkugle.

NED råder over et budget på 100 mio. dollars årligt og er en af hovedfinanciererne af de 2200 NGO'er (!), som i de forgangne to årtier har opbygget et russiskfobisk netværk i

Ukraine. Fru Diuk priste Maidan som et »fysisk rum«, hvor den autoritære Janukovitj ikke havde nogen indflydelse, og hvor den »civile sektor« dominerede, hvor man kunne indånde »ånden fra Maidan«, og hvor mennesker trods kuldegraderne holder ud. Ikke et eneste ord om Svoboda og de andre neo-nazi-organisationer, om barrikader, formummede stormtropper, besættelser af ministerier og huse og bevæbnede angreb på politiet.

Som svar på en intervention desangående sagde fru Diuk, at hun var helt »uinformeret« med hensyn til muligheden for en inddæmning af Rusland. Rusland var dog så stort et land, som udgjorde en sjettedel af Jordens landmasse, at man da slet ikke kunne inddæmme det. Fra lederen af Svoboda, Tiahnybok, havde hun aldrig hørt et antisemitisk ord, og demonstranterne ville jo bare gerne have et bedre liv for deres børn i Europa. Disse mennesker lyver med en sådan ekspertise og dristighed, at det kun kan forstås som sort førkrigs-propaganda.

Forsøget på at overtage Ukraine må ses i sammenhæng med det amerikanske missilforsvarssystem og doktrinen om »Prompt Global Strike«, som, til trods for alle bedyrelser om det modsatte indeholder den utopi, at modpartens atomkapacitet gennem et atomart førsteangreb ville blive udslettet. Rusland, og ligeledes Kina, har – med hensyn til »Air-Sea-Battle«-doktrinen – gjort det utvetydigt klart, at de om nødvendigt ville anvende deres atomvåbenarsenal. Hvis ikke Tyskland og de andre europæiske nationer inden for en periode af dage eller uger skal blive trukket ind i en termonuklear konflikt, som ingen på denne planet vil overleve, så må den fascistiske karakter af kupforsøget i Ukraine kaldes ved sit rette navn.

Frem for alt må vi ophøre med at opføre os som undersåtter og vasaller af Det britiske Imperium og dets amerikanske marionetregering. Et aktuelt eksempel: Clemens Wergin skriver, vedrørende Nuland-Pyatt-uddraget, for hvilket han naturligvis gør Rusland ansvarligt, i Die Welt, at man »derfor i Europa og NATO langsomt måtte beskæftige sig med nogle Worst-Case-

Scenarios«. Worst Case? Hvad med udslettelsen af den menneskelige art?

Og så kommer han frem til slutningen: »Ligesom Wikileaks-offentliggørelserne gjorde, kaster dette korte samtaleudrag egentlig et godt lys på det amerikanske diplomati. Det viser, hvordan USA pragmatisk og målrettet fører de tråde sammen, der bringer FN med ind i spillet og bestræber sig på at forene den ukrainske opposition.«

Hvordan var det, Victoria Nuland sagde: »Fuck the EU!« Det passer åbenbart mange mennesker godt.

Helga Zepp-LaRouche: De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring

Den følgende erklæring er skrevet for at udgøre det idémæssige grundlag for mobilisering af alle de kræfter, som i denne, for civilisationen så store krise, ønsker at genskabe Europas fremtid som et samfund, der er bygget på principper blandt suveræne republikker og på samarbejde med menneskehedens fælles interesser som mål.

GDE Error: Requested URL is invalid

Danmark og verden efter salget af DONG til Goldman Sachs

**Politisk orientering den 30. januar 2014
med Schiller Instituttets formand Tom
Gillesberg**